

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 stycznia 2019 r., Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. od dnia 1 grudnia 2018 r. przeliczył E. S. wysokość emerytury.

Emerytura E. S. została obliczona w następujący sposób:

- zgodnie z art.53 ustawy emerytalnej przyjęto wskaźnik tj.53,69 % oraz okresy składkowe w wymiarze 19 lat , 2 miesiące i 3 dni (tj. 230 miesięcy) i nieskładkowe ograniczone do 1/3 składkowych w wymiarze 6 lat , 4 miesiące i 21 dni (76 miesięcy). Wyliczona emerytura wyniosła 1 122,24 zł.

- zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 31 009,20 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego, wyniosła 209 429,32 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 251,50 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury wyniosła 956,02 zł $[(31\ 009,20 + 209\ 429,32)/ 251,50]$

Organ rentowy wskazał, iż wobec osiągnięcia wieku, uprawniającego do emerytury w 2011 r., wysokość emerytury od 4 sierpnia 2011 r. wyniosła 55 % emerytury, obliczonej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej tj. 617,23 zł oraz 45 % emerytury, obliczonej na podstawie art.26 ustawy emerytalnej tj. 430,21 zł , co dało łącznie 1 047,44 zł. Kwota emerytury, po waloryzacji od dnia 1 grudnia 2018 r. , wyniosła 1 269,09 zł.

/decyzja k.76 - 77 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 11 lutego 2019 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie E. S. od w/w decyzji , w którym wniosła o jej zmianę, poprzez ustalenie należnej jej emerytury, z uwzględnieniem przedstawionej przez nią dokumentacji.

/odwołanie k.3 – 4/

W odpowiedzi na odwołanie , która wpłynęła do tutejszego Sądu w dniu 26 lutego 2019 r. , pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.14 – 14 odwrót/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni E. S. urodziła się (...)

/okoliczność bezsporna/

Decyzją z dnia 11 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. od dnia 4 sierpnia 2011 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego przyznał E. S. emeryturę.

Emerytura E. S. została obliczona w następujący sposób:

- zgodnie z art.53 ustawy emerytalnej przyjęto wskaźnik tj.47,50 % oraz okresy składkowe w wymiarze 19 lat i 1 miesiąca (tj. 229 miesięcy) i nieskładkowe ograniczone do 1/3 składkowych w wymiarze 6 lat , 4 miesiące i 10 dni (76 miesięcy). Wyliczona emerytura wyniosła 1 069,48 zł.

- zgodnie z art.26 ustawy emerytalnej kwota składek zaewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 30 996,97 zł, kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego wyniosła 170 613,38 zł, średnie dalsze trwanie życia wyniosło 251,50 miesięcy, a wyliczona kwota emerytury wyniosła 801,63 zł $[(30\ 996,97 + 170\ 613,38)/ 251,50]$

Organ rentowy wskazał, iż wobec osiągnięcia wieku, uprawniającego do emerytury w 2011 r. wysokość emerytury od 4 sierpnia 2011 r. wyniosła 55 % emerytury obliczonej na podstawie art.53 ustawy emerytalnej tj. 588,21 zł oraz 45 % emerytury obliczonej na podstawie art.26 ustawy emerytalnej tj. 360,73 zł , co dało łącznie 948,94 zł.

/decyzja k.41 - 43 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 12 grudnia 2018 r. E. S. złożyła wniosek o przeliczenie emerytury.

/wniosek k.68 – 68 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 7 stycznia 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ponownie ustalił E. S. kapitał początkowy i ustalił jego wartość na dzień 1 stycznia 1999 r., w wysokości 77 277,75 zł.

/decyzja k.58 – 59 plik II akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonej w następującej wysokości:

- za rok 1974 – 13 341,24 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 38 220,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 34,91 %,
- za rok 1975 – 14 400,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 46 956,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 30,67 %,
- za rok 1976 – 14 400,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 51 372,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 28,03 %,
- za rok 1977 – 16 607,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 55 152,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 30,11 %,
- za rok 1978 – 18 400,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 58 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 31,38 %,
- za rok 1979 – 21 668,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 924,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,90 %,
- za rok 1980 – 90 746,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72 480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 125,20 %,
- za rok 1981 – 111 153,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92 268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 120,47 %,
- za rok 1982 – 134 328,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 139 572,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 96,24 %,

- za rok 1983 – 23 791,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 173 700,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 54,79 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 58,57 %.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego k. 57 plik II akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. od dnia 1 grudnia 2018 r. przeliczył E. S. wysokość emerytury.

/decyzja k.76 - 77 odwrót plik I akt ZUS/

Do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury przyjęto wynagrodzenia ubezpieczonej w następującej wysokości:

- za rok 1971 – 12 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 28 296,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 42,41 %,
- za rok 1972 – 12 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 30 108,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 39,86 %,
- za rok 1973 – 12 000,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 33 576,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 35,74 %,
- za rok 1974 – 13 341,24 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 38 220,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 34,91 %,
- za rok 1975 – 14 400,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 46 956,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 30,67 %,
- za rok 1977 – 16 607,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 55 152,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 30,11 %,
- za rok 1978 – 18 400,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 58 644,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 31,38 %,
- za rok 1979 – 21 668,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 63 924,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 33,90 %,
- za rok 1980 – 90 746,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 72 480,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 125,20 %,

- za rok 1981 – 111 153,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 92 268,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 120,47 %,
- za rok 1982 – 134 328,00 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 139 572,00 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 96,24 %,
- za rok 2002 – 13 240,57 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 25 598,52 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 51,72 %,
- za rok 2003 – 13 205,78 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 26 417,64 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 49,99 %,
- za rok 2004 – 13 887,15 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 27 474,84 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 50,54 %,
- za rok 2005 – 12 483,75 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 28 563,48 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 43,71 %,
- za rok 2006 – 14 586,92 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 29 726,76 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 49,07 %,
- za rok 2007 – 15 787,15 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 32 292,36 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 48,89 %,
- za rok 2008 – 16 581,65 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 35 326,56 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 46,94 %,
- za rok 2009 – 20 359,86 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 37 235,52 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 54,68 %,
- za rok 2010 – 22 202,24 zł, co przy kwocie rocznego przeciętnego wynagrodzenia ogłoszonego za dany rok kalendarzowy wynoszącej 38 699,76 zł dało stosunek podstawy wymiaru składek do rocznego przeciętnego wynagrodzenia o wartości 57,37 %,

Wyliczony na podstawie powyższych danych wskaźnik wyniósł 53,69 %.

/obliczenie wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury k. 74 plik I akt ZUS/

W okresie od 21 lipca 1970 r. do 28 lutego 1986 r. E. S. była zatrudniona w pełnym wymiarze czasu pracy w Zakładach (...) w Ł. na stanowisku napychaczki. W okresach: od 1 października 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. , od 1 czerwca 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r. , od 1 października 1976 r. do 31 grudnia 1976 r. oraz od 1 lipca 1979 r. do 30 września 1979 r. wnioskodawczyni korzystała ze zwolnień lekarskich. W okresie od 16 marca 1983 r. do 28 lutego 1986 r. E. S. korzystała z urlopu wychowawczego.

/okoliczność bezsporna/

Podczas zatrudnienia w ww. zakładzie pracy **wynagrodzenie** ubezpieczonej kształtowało się następująco:

- od 21 lipca 1970 r. do 30 września 1970 r. – 4,40 zł za godzinę pracy.
- od 1 października 1970 r. do 30 września 1979 r. – 7,10 zł za godzinę pracy.
- od 1 października 1979 r. do 31 grudnia 1979 r. – 14,50 zł za godzinę pracy.
- 1980 r. – 90 746,00 zł
- 1981 r. – 111 153,00 zł
- 1982 r. – 134 328,00 zł
- 1983 r.- 23 791,00 zł

/karta zasiłkowa k.5 – 5 odwrót , angaże k.6 - 7 , zaświadczenie Rp – 7 k.60 plik I akt ZUS/

Uwzględniając stawki godzinowe, wskazane w angażach oraz wynagrodzenie minimalne, w okresach, w których wynagrodzenie wyliczone z angaży było niższe od wynagrodzenia minimalnego obowiązującego w danym okresie (tj. do 1 czerwca 1977 r. do 31 lipca 1977 r. , od 1 listopada 1977 r. do 30 listopada 1977 r. , od 1 lutego 1978 r. do 28 lutego 1978 r.) oraz z uwzględnieniem za okresy od 1 października 1973 r. do 31 grudnia 1973 r. , od 1 czerwca 1974 r. do 31 sierpnia 1974 r. , od 1 października 1976 r. do 31 grudnia 1976 r. , od 1 lipca 1979 r. do 30 września 1979 r. zarobków wskazanych w karcie zasiłkowej , wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury wyniósł 60,85% (za lata 1970 , 1971 , 1972 , 1973 , 1974 , 1975 , 1976 , 1979 , 1980 ,1981 , 1982 , 2002 , 2003 , 2004 , 2005 , 2006 , 2007 , 2008 , 2009 , 2010) , a wskaźnik podstawy wymiaru kapitału początkowego 67,75% (za lata 1973 – 1982). Kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji wyniosła 31 009,20 zł , a kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego 222 773,83 zł. Wyliczona emerytura na podstawie art.26 ustawy emerytalnej wyniosła 1 009,08 zł , a na podstawie art.53 ustawy emerytalnej wyniosła 1 181,55 zł . Obliczona na podstawie art.183 ustawy emerytalnej emerytura wyniosła łącznie , po waloryzacji z dnia 1 marca 2019 r. 1 400,72 zł brutto.

/wyliczenia ZUS k.30 – 36/

Powyższych ustaleń Sąd Okręgowy w Łodzi dokonał na podstawie powołanych dowodów w postaci dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy, w tym w aktach ZUS , w szczególności na podstawie zachowanej dokumentacji pracowniczej wnioskodawczynie, pochodzącej z okresu jego zatrudnienia w Zakładach (...) w Ł.. W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości ,że wnioskodawczynie otrzymywała stawkę wynagrodzenia, wskazaną na zachowanych angażach oraz , że świadczyła pracę w wymiarze, obowiązujących wówczas norm czasu pracy.

Sąd przyjął, że obliczenia ZUS, uwzględniające przy wyliczaniu wskaźnika wysokości podstawy emerytury oraz wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego stawki godzinowe jakie podczas zatrudnienia w w/ w zakładzie pracy otrzymywała E. S. są w pełni wiarygodne i powinny zostać uwzględnione przy wyliczaniu kwoty należnej jej emerytury. Podkreślić także należy ,iż wyliczenia ZUS nie były kwestionowane przez wnioskodawczynię.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie E. S. jest uzasadnione.

Zgodnie z treścią **art. 114 ust. 1 pkt 1** ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2018 r. , poz. 1270) prawo do świadczeń lub ich wysokość ulega ponownemu ustaleniu na wniosek osoby zainteresowanej lub z urzędu, jeżeli po uprawomocnieniu się decyzji w sprawie świadczeń zostaną przedłożone nowe

dowody lub ujawniono okoliczności istniejące przed wydaniem tej decyzji, które mają wpływ na prawo do świadczeń lub na ich wysokość.

Z dokonanych ustaleń wynika, że decyzją z dnia 11 sierpnia 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał E. S. emeryturę od dnia 4 sierpnia 2011 r. tj. od osiągnięcia wieku emerytalnego ustalając jej wysokość według zasad przewidzianych w art. 183 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wyliczona w ten sposób emerytura obejmowała kwotę odpowiadającą 55 % emerytury obliczonej na podstawie art. 53 oraz 45 % emerytury obliczonej na podstawie art. 26 wymienionej ustawy.

Istota niniejszego postępowania, sprowadziła się do rozstrzygnięcia czy możliwym jest przyjęcie innych wartości wynagrodzenia, przy wyliczaniu zarówno wskaźnika podstawy wymiaru emerytury, jak i wskaźnika podstawy wymiaru kapitału początkowego ubezpieczonej. Nie ulegało, bowiem, wątpliwości, że wzrost wartości wskaźników przekłada się bezpośrednio na wysokość należnego wnioskodawczyni świadczenia emerytalnego.

W myśl artykułu 26 ustawy emerytalnej emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia ustalonej w sposób określony w art.25 (podstawę obliczenia emerytury, o której mowa w **art.24**, stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne, z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, zwaloryzowanego kapitału początkowego określonego w art.173-175 oraz kwot środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art.40a ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, z zastrzeżeniem ust.1a i 1b oraz art.185) przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego, z uwzględnieniem ust.5 i art.183.

W myśl, zaś, **art. 53 ustawy** emerytalnej emerytura wynosi:

- 1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, z zastrzeżeniem ust. 3 i 4, oraz
  - 2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych,
  - 3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych
- z uwzględnieniem art. 55.

Postępowanie w niniejszej sprawie sprowadziło się zatem do ustalenia czy możliwym jest przyjęcie, do obliczenia kapitału początkowego oraz emerytury wnioskodawczyni, wyższego wynagrodzenia niż przyjęte przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych za okres jej pracy na stanowisku napychaczki w Zakładach (...) w Ł. na stanowisku napychaczki w okresie od 21 lipca 1970 r. do 28 lutego 1986 r.

Zgodnie z treścią §21 ust.1 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 11 października 2011 roku sprawie postępowania o świadczenia emerytalno-rentowe (Dz.U. nr 237, poz.1412) środkiem dowodowym stwierdzającym wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu oraz uposażenia przyjmowanego do ustalenia podstawy wymiaru emerytury lub renty są zaświadczenia pracodawcy lub innego płatnika składek, legitymacja ubezpieczeniowa lub inny dokument, na podstawie którego można ustalić wysokość wynagrodzenia, dochodu, przychodu lub uposażenia.

Wskazana regulacja §21 ust.1 powołanego rozporządzenia stanowiąca odpowiednik obowiązującego do dnia 23 listopada 2011 roku §20 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 roku w sprawie postępowania o świadczenia emerytalno - rentowe i zasad wypłaty tych świadczeń (Dz.U. nr 10, poz.49) wyznacza kierunek postępowania dowodowego, nie oznacza to jednak aby wysokość uzyskiwanego uposażenia nie mogła być wskazana i w inny sposób, tak przy pomocy pisemnych środków dowodowych pochodzących od pracodawcy, czy też nawet dowodów pośrednich, nie wyłączając zeznań świadków - aczkolwiek wskazujących wprost na wysokość wynagrodzenia danego zainteresowanego (tak stanowi m. in. teza wyroku Sądu Najwyższego z dnia 25 lipca 1997 roku - II UKN 186/97, OSNAP 1998/11/324, a także wyroki: Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 4 marca 1997 roku - III AUa 105/97,

Apel. W-wa 1997/2/7, Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 27 czerwca 1995 roku - III AUr 177/95, OSA 1996/10/32, czy Sądu Apelacyjnego Białymstoku - III AUr 294/93, PS - wkład. 1994/3/6).

Do ustalenia podstawy wymiaru świadczeń emerytalno-rentowych, może być uwzględnione tylko wynagrodzenie faktycznie uzyskane przez ubezpieczoną, w danym okresie, a nie zaś wynagrodzenie ustalone na podstawie przypuszczeń czy też uśrednień. Jedynie wynagrodzenie ubezpieczonej ustalone w sposób niewątpliwy, wobec którego nie istnieje wątpliwość, iż zostało ono zawyżone, może być podstawą do ustalenia współczynnika wysokości podstawy wymiaru.

W niniejszej sprawie, o ile nie ulegało wątpliwości, że ubezpieczona w spornym okresie świadczyła pracę w Zakładach (...) w Ł. , o tyle dokumentacja pracownicza z ww. zakładu pracy, nie odnosiła się do wysokości osiągniętych przez nią zarobków, w całym okresie zatrudnienia. Niemniej jednak, stanowisko organu rentowego, który w spornych okresach przyjął wynagrodzenie minimalne, nie mogło zasługiwać na aprobatę. W ocenie Sądu, przedstawione dowody pozwoliły ponad wszelką wątpliwość, ustalić wysokość wynagrodzenia osiąganego przez ubezpieczoną, w spornym okresie. Na podstawie dokumentacji pracowniczej wnioskodawczyni, organ rentowy obliczył wartość, zarówno, wskaźnika wysokości podstawy wymiaru emerytury , jak i wartość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, a także kwotę należnej jej emerytury.

Wyliczony wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury jak i wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego okazały się **wyższe od dotychczas** przyjmowanych przez organ rentowy względem ubezpieczonej , co przełożyło się bezpośrednio na kwotę należnej wnioskodawczyni emerytury.

Wobec powyższego Sąd, na podstawie art.477¹⁴§2 k.p.c. zmienił zaskarżoną decyzję i orzekł jak w sentencji wyroku.

S.B.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, wyrażając zgodę na wypożyczenie akt ZUS